

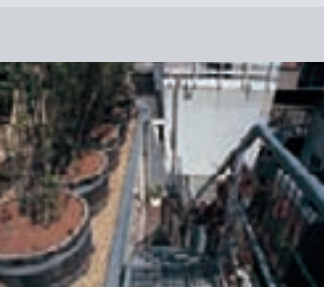
De inspiratiebronnen van ontwerper
Hans Veldhoen en directeur Anet Scholma
van Buro Mien Ruys

De opdracht: ontwerp een daktuin voor een woning op 4-hoog in de Amsterdamse Jordaan. Het dak is klein, mag niet te zwaar worden belast en is alleen te bereiken met een trap aan de gevel. En een van de bewoners heeft hoogtevrees... Een moeilijke klus? Ontwerper Hans Veldhoen van Buro Mien Ruys vond zijn inspiratie voor het ontwerp juist in de beperkingen.

Anet Scholma, directeur van het tuin- en landschapsarchitectenbureau:

“Het was heel bijzonder dat de bewoners besloten een tuin te maken van het kleine dak,”

“Het is een contrast in optima forma om te kiezen voor een kleine groene oase als je midden in een drukke stad woont. Dat vond ik verrassend. Mede daarom wilden we ons kritisch dienstbaar opstellen in dit project. Bij het maken van een daktuin voor een groot kantoorcomplex heb je veel vrijheid en eigen inbreng, maar omdat deze tuin intensief zou worden gebruikt, wilden we zoveel mogelijk tegemoet komen aan de wensen van de bewoners.”

Breinkraker

En die waren duidelijk: de opdrachtgevers wilden in de eerste plaats op een comfortabele en veilige manier hun daktuin kunnen bereiken. Ook in de tuin wilden ze kunnen zitten zonder de angst voor de hoogte. Daarnaast was er bescherming nodig tegen wind en zon, die vrij spel hebben op het dak. Tot slot wilden ze de mogelijkheid hebben om zich meer met hun hobby tuinieren bezig te houden.

Scholma: “Dit project vormde een echte ‘breinkraker’. De mensen voor wie we de tuin ontwierpen, hadden heel specifieke eisen. De tuin was moeilijk bereikbaar, had weinig beschutting en het dak kon maar een laag gewicht aan. Juist dat prikkelde de creativiteit. In die beperking lag voor ons de uitdaging om technisch inventief te zijn en iets moois te ontwerpen. De bewoners waren dus de inspiratiebron voor dit project.”

Stevige afscherming

Ontwerper Hans Veldhoen ging met het ontwerp aan de slag. De afscherming van het dak was het eerste punt. Scholma: “Veldhoen koos voor een schutting en een pergola om het dak beschut te maken. Dat lijkt simpel, maar is het niet: op een dak kun je geen palen in de grond slaan. En de schutting moet natuurlijk niet snel omwaaien. Veldhoen maakte daarom een schutting met een haakse hoek die werd vastgezet aan de schoorsteen. Voor extra stevigheid kwam er in de hoek een plantenbak waaraan de schutting verankerd werd.” De pergola werd bevestigd aan de schutting en de schoorsteen. Zo konden de bewoners rustig zitten zonder de afgrond in te kijken. Om het mooi af te maken, kwamen er in de plantenbak klimplanten die prachtig over de schutting en de pergola groeien

Lees verder op de volgende pagina

Vervolg van pagina 17

Bloemen en planten

Er moest ook een oplossing komen voor de afgrond aan de kant waar geen schutting stond. Door dat deel van het dakterras af te schermen met grote houten plantenbakken, sloeg Veldhoen drie vliegen in één klap. Scholma: "Omdat hout een licht materiaal is, konden er grote bakken geplaatst worden zonder dat het dak te zwaar belast werd. De bewoners keken nergens meer een afgrond in, zodat de hoogtevrees geen belemmering meer was om in de tuin te zitten." Verder werden de bakken gevuld met hydrocultuurkorrels. "Op die manier kwam Veldhoen tegemoet aan de wens van de bewoners dat zij graag wilden tuinieren: in deze bakken konden zij bloemen en planten kweken."

"Een mooie daktuin ontwerpen is één ding, maar je moet er ook nog op kunnen komen"

Wingerd-trap

Een laatste niet onbelangrijk punt in het ontwerp was de bereikbaarheid. "Een mooie daktuin ontwerpen is één ding, maar je moet er ook nog op kunnen komen", vertelt Anet Scholma. "De bewoners moesten nu een raam uitklimmen en dan met een trap aan de buitengevel naar het dak. Vreselijk griezelig wanneer je hoogtevrees hebt." Veldhoen ontwierp daarom een trap met een stevige leuning. Daaraan bevestigde hij pvc-pijpen met een dichte bodem: kleine plantenbakjes. Scholma: "Door gebruik te maken van lichte materialen als pvc en hydrocultuurkorrels voor de beplanting, was de belasting niet te zwaar." In de plantenbakjes werd wingerd gezet. "Omdat deze plant gaat hangen als hij niet omhoog kan, groeide er een 'wingerd-gordijn'. Een inventieve oplossing: omdat de leuning helemaal begroeid is, kijkt de bewoner niet naar de straat beneden, maar ziet hij alleen een prachtig plantengordijn."

Het resultaat: de daktuin is gemakkelijk te bereiken en een lekkere plek om te zitten. Scholma: "Deze tuin aanleggen was echt een puzzel voor de tuinarchitect door de beperkingen en de eisen van de klant en de omgeving. Bovendien moest door de hoogte en het kleine oppervlak alles met de hand gedaan worden. Wanneer de klant besluit zo'n kostbare investering te doen, mag hij daar ook wat voor verwachten. Dat het goed moet zijn is dan geen wens, maar een voorwaarde." *L*